

Opmærksomheden sig da i ganske særlig Grad om et enkelt Spørgsmaal, nemlig om Danmarks Ønsker og Villie, naar den endelige Afgørelse skal træffes, naar der efter Afstemningen i Sønderjylland skal tages Stilling til, hvor Grænselinien skal drages, hvor meget eller hvor lidt der under de givne Forhold kan tilkomme os. Denne Afgørelse træffes jo af de allierede og associerede Magter, men enhver kan se, at denne Afgørelse ikke kan være eller vil blive upaavirket af danske Ønsker og danske Krav, af den danske Regerings Holdning. I sin Tale i Ringsted den 9. November udtalte den højtærede Statsminister, at vi har Krav paa at øve Indflydelse paa den Del af Freden, som direkte vedrører os, og han udviklede nærmere, hvorledes vi maa forme vore Krav og vore Ønsker. Det fremgik heraf, at den danske Regering mener sig berettiget og forpligtet til at paavirke den Afgørelse, som i Henhold til Fredstraktaten skal træffes af de allierede og associerede Magter. Af denne Grund og under disse Forhold lader det sig derfor ikke gøre at afvise en Debat om Regeringens Stilling i denne Sag indtil det Øjeblik, da selve Grænsespørgsmaalet har fundet sin definitive Afgørelse ved en Beslutning fra de allierede og associerede Magters Side. Det lader sig saa meget mindre gøre, som den Fremstilling af Regeringens Politik, som den højtærede Statsminister har givet i Folketinget, paa afgørende Punkter synes at vise en Uoverensstemmelse med den i Fredstraktaten foreskrevne Løsning af Grænsespørgsmaalet. Dette er da ogsaa Aarsagen til, at det ærede 9de Medlem for 2den Kreds (Kragh) og jeg ønsker at stille Forespørgsel til Statsministeren om, hvorledes Statsministeren vil forene sine Udtalelser i Folketinget med Fredstraktatens Bestemmelser om den endelige Fastsættelse af Danmarks Sydgrænse.

Fredstraktaten deler Afstemningsomraadet i 2 Zoner. I 1ste Zone stemmes for sig og under eet, i 2den Zone stemmes paa et senere Tidspunkt og kommunevist. Naar Afstemningsresultatet for 2den Zones Vedkommende foreligger, vil ifølge Fredstraktatens Artikel 110 Grænselinien blive fastsat af de allierede og associerede Hovedmagter efter en Linie, der hviler paa Resultatet af Afstemningen, og som foreslaas af den internationale Kommission og tager Hensyn til de paagældende Steders særlige geografiske og økonomiske Forhold. I sin Tale i Folketinget den 18. Novem-

ber har den højtærede Statsminister udtalt, at Regeringens Politik i det sønderjyske Spørgsmaal fra første Færd er gaaet ud paa at arbejde for en Deling af Sønderjylland efter nationale Linier, og Statsministeren har fremhævet, at dette var det Standpunkt, som laa til Grund for Regeringens Forslag til Rigsdagen af 23. Oktober 1918.

I al Almindelighed er dette et Princip, som alle er enige om, og som alle Partier paa Rigsdagen har lagt til Grund for deres Standpunkt. Det er det samme Maal, som Fredstraktaten stiller sig, just for at opnaa Grænselinier, som kan give enhver sit, og som kan bortrydde den stadige Kilde til Strid og den stadige Fare for Uenighed, der er til Stede, hvor der findes undertrykte nationale Minoriteter.

Hvis der nu kunde paavises en Grænselinie saaledes beskaffen, at alle paa den ene Side af denne Linie var Danske, alle paa den anden Side Tyske, vilde Opgavens Løsning være saare simpel og ligetil. Men saaledes er det jo ikke. I Slesvig som i mange andre Grænselände findes der sprogblandede Distrikter, ja, hvad mere er, vi har i Danmark med Hensyn til Slesvig en lang Erfaring for, at end ikke Sproget var et Udtryk for den nationale Tilhørighed. Der fandtes i Slesvig før 1864 i stort Omfang en dansktalende Befolkning, der stemte tysk, og en tysktalende Befolkning, som stemte dansk. Fredstraktaten har derfor ogsaa med Rette gjort ikke Sproget, men Selvbestemmelsesretten til det afgørende, og da Spørgsmaalet skulde afgøres om Udstrækningen af de Distrikter, i hvilke denne Ret skulde bringes til Anvendelse, opnaaedes der ved Rigsdagsdelegationens Forhandlinger i Paris fuld Enighed om Grænserne for dette Afstemningsomraade, saaledes som det nu er fastsat i Fredstraktaten. Sydgrænsen for 2den Zone var jo, allerede inden Delegationen ankom til Paris, foreslaaet af Regeringens Repræsentanter, Kammerherre Bernhoft og Magister H. V. Clausen. Naar det hele Afstemningsomraade er delt i en 1ste og en 2den Zone, er det i klar Bevidsthed om, at 1ste Zone maa opfattes som et i det væsentlige dansktalende Omraade, medens 2den Zone er et sprogblandet Grænseland. I dette sprogblandede Grænseland kan der ikke drages nogen Grænse, som rent og klart kan dele Landet efter nationale Linier. Hvorledes end Grænselinien her fastsættes, vil der tilfalde enten Danmark eller Tyskland eller begge Lande sprogblandede Distrikter.